

Stridspunkter af denne rent folkeretlige Natur, som endnu eksistere mellem de to Stater, og med Hensyn til hvilke der foreligger vel motiverede Standpunkter, begrundede af danske Statsretslærere og Domstole. Jeg henstiller til den høje Regering at svare saa udførligt, som Omstændighederne maatte tillade det, paa denne min Henvendelse.

Jeg er fuldt ud paa det rene med, at mange Forsigtigpetere rundt omkring i vort Land ville finde, at dette er altfor dristigt talt. Men jeg har gjort det med velberaad Hu. Det er min Overbevisning, at ogsaa et lille Folk som vort har større Udsigt til at opnaa Ret hos en mægtig Nabo, naar det optræder fast og værdigt, end naar det krummer Ryg. Vor mægtige Nabo vil meget godt kunne begribe dette, og det er dog de ridderlige Følelser hos det tyske Folk, som vi i denne Sammenhæng maa appellere til, men til de ridderlige Følelser appellere man ikke med krummet Ryg. I hvert Fald er jeg vis paa, at den offentlige Mening herhjemme nu ved Sommerens Begivenheder har formet sig saaledes, at den danske Regering vil finde enstemmig Støtte fra alle Sider i Folket, hvis den vil vise Alvor, Kraft og Bestemthed i denne Sag.

Skulde det saa vise sig, at denne venskabelige og loyale Forhandling med det tyske Rige om disse omstridte Spørgsmaal ikke bringer noget Resultat, ikke naar det ønskede Maal, vil ingen herhjemme bebrejde den danske Regering det. Naar vi blot have Grund til at tro, at den har gjort sit bedste og ikke har ladet noget rimeligt og loyalt Middel uforsøgt, skal den endda faa Tak, fordi den i denne saa vigtige Sag har gjort sit yderste for at hævde vor nationale Ære, Værdighed og Ret, og saa vil der i hvert Fald være opnaaet det Resultat, at alle vi Danske faa Klarhed over, hvor meget det har at betyde med „Udsoningens Frugter“.

Formanden: Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sabroe: Min Bemærkning er til det ærede Medlem, som nu talte. Det ærede Medlem talte om at appellere til de ridderlige Følelser i den tyske Nation. Jeg tror, at det vil være forgæves at appellere til de Dele af Folket, hos hvem disse Følelser ikke findes, men det vil ikke være forgæves, om det ærede Medlem og andre

af Folketingets Medlemmer og overhovedet den danske Nation appellerer til det tyske Socialdemokrati og til det tyske Socialdemokratis Repræsentanter, der Gang efter Gang have taget den danske Nationalitet i Forsvar mod den raa Voldsmagt, der er bleven udøvet overfor de danske Sønderjyder. Skal der være Tale om at appellere til nogen Del af den tyske Nation, maa det være til den Del af Nationen, som det ærede Medlem, der nys talte, henregner til Mørkets Magter, til Tysklands Antimilitarister, thi i Tyskland er det dem, der staa paa Vagt og ere vore Venner. Maa jeg gøre opmærksom paa, at i den Enquête, som „Nationaltidende“ for nogle Aar siden foretog vedrørende dette Spørgsmaal, og hvor den rettede Spørgsmaal til alle de tyske Partiførere, kom der en Erklæring fra det socialdemokratiske Partis Førere i Tyskland, gaaende ud paa, at de, hvad Øjeblik det skulde være, vilde være med til ved en fri Folkeafstemning at lade Sønderjyderne afgøre, om de vilde høre Danmark eller Tyskland til. Alle de andre Partiførere erklærede, at de overhovedet ikke vilde anerkende nogen Ret for Sønderjyderne til frit og selvstændigt at afgøre, hvilken Nationalitet de vilde tilhøre.

Formanden: Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Alfred Christensen: Jeg henstiller, at vi her i Tinget i Aar følge den gode gamle Skik at lade Udenrigspolitikken ligge og særlig ikke blande alt for meget Sønderjyderi ind i vor Diskussion i Folketinget. Det kan kun gøre Skade, i alt Fald er det ikke mig muligt at opdage, at vi paa nogen som helst Maade kunne gøre Gavn derved.

K. Bjerre: Dersom de politiske Partiers Talrigbed kunde tyde paa politisk Frugtbarhed, ere vi velstillede. Vi have snart mange Partier herhjemme, vi have forskellige Venstrepartier, forskellige Højrepartier, og det hedder sig ogsaa, at der er forskellige Retninger indenfor Socialdemokratiet. Naar der saaledes er 6—7 Partier her inde foruden dem udenfor Salen, kunde man spørge: Er der virkelig 6—7 forskellige politiske Grundprincipper, saa at hvert af disse Partier kan faa et virkeligt Princip at staa paa og at danne sig om? Og under al denne Partitalrigbed er det ikke uforment at opkaste det